

[Sign Up](#)

Email or Phone

ampaampa2@gmail.com

Password

[Log In](#) Keep me logged in[Forgotten your password?](#)**Orgullosos de ser valencians**

29 September at 13:00 ·

1930: LA RECUPERACIÓ DE LA SENYERA COM A SÍMBOL OFICIAL DEL POBLE VALENCIÀ

Gràcies als estudis dels historiadors renaixentistes valencians –encapçalats per Vicent Boix–, la Senyera de les barres coronades sobre franja blava junt a l'asta s'havia convertit, ja en la primera dècada del segle XX, de forma paulatina i natural, en un símbol sentimentalment compartit per tota la població valenciana: recuperant i actualisant com a bandera territorial el simbolisme que ya tingué en l'època foral.

En 1921, en l'article "Por la enseña de nuestra Patria", Vicent Tomàs i Martí afirmaria:

"Esta señera no es carlista, ni republicana, ni valencianista, es de todos los valencianos. Legáronnosla nuestros abuelos como heraldo de grandezas y pesares y glorificarla de nuevo es deber de todos cuantos vieron la luz en la Patria valenciana (La Correspondencia de Valencia, 3/3/1921)

El colp d'estat de Miguel Primo de Rivera en 1923, que implantà un model polític centralisador, relentsaria l'evolució social del valencianisme; si be, davant del ferm arraiament de la Senyera en el poble, la nostra ensenya fon tolerada.

Per fi, en 1930 aplegaria la fi de la dictadura, i en els consistoris municipals foren reposts la majoria dels regidors que havien segut electes abans del colp d'estat. Serien estos regidors els que, en València com en molts altres llocs de l'Estat, una volta derogada la prohibició de les banderes regionals, prendrien la decisió de fer onejar la bandera valenciana junt a l'espanyola de forma contínua en els balcons dels edificis oficials.

En el nostre cas, l'històric moment aplegà el 25 de juliol de 1930, dia de Sant Jaume, en el que els alcaldes de les tres capitals provincials i els presidents de les Diputacions d'Alacant, Castelló i València acompanyaren, davant d'una enfervorida multitud, la solemne hissada de la Senyera coronada en el balcó de l'ajuntament del Cap i Casal.

Els dies precedents, un full volant firmat per l'alcalde Josep Maestre demanava l'assistència de tots els valencians a l'acte i deixava clares les seues motivacions: "per lo mateix que la dictadura perseguí l'us d'estos emblemes locals, ara que el Govern, inspirat en alts i elevats movils, els ha autorisat, a l'hora que rendim tribut a les ensenyes, celebrem haver guanyat la llibertat que se nos negava".

El simbolisme es completava en el tribut a la Senyera de 1596, que ya no eixia de la casa consistorial pel seu delicat estat de conservació. Maestre es referia ad ella en estos térmens: "la vella Senyera, la llegítima, la que porta en els seus plecs els recorts de nostra història i ostenta la venerabilitat dels sigles. Davant d'ella serà hissada l'atra, mostrant-la al poble per a que la reverencie i s'incline davant d'ella".

A l'acte acabarien assistint entre xixanta i setantamil persones, i la Banda Municipal interpretà l'Himne de Serrano i Thous, que es va cantar en valencià i hagué de tornar a interpretar-se per sollicitud del públic. Els parlaments foren tan eloqüents com els que seguixen (Las Provincias, 26-7-1930):

"Hoy nuestra "Senyera" abrazada por los tres alcaldes y presidentes se enarbola de nuevo tremolando al sol sus pliegues" (Josep Maestre, alcalde de València)

"Ante el juramento de fidelidad a la Senyera, la voz de Castellón no podía faltar, y aquí estoy para deciros que no es vuestra sólo la Senyera: es de toda la región. Un gobierno creyó que bastaba negar a las regiones su personalidad, para que ésta dejara de existir; ya veis que eso no bastaba, y aquí estamos todos para afirmar que existe" (Brevà, alcalde de Castelló)

"Vengo en nombre de Alicante a sumarme al homenaje que tributáis a nuestra Señera, a la Señera de la región valenciana" (Mengual, alcalde d'Alacant)

Els alcaldes de les tres capitals acabaren abraçant-se i besant la Senyera. A pesar de que la transcripció dels parlaments se feu en castellà, sabem que els alcaldes parlaren en valencià perquè aixina es fa constar en la crònica; fet absolutament extraordinari, encara en aquella època, en actes multitudinaris en els que s'havia de parlar en públic.

El dia d'hissada de la Senyera en València coincidí en la de la bandera gallega

[English \(UK\)](#) · [Privacy](#) · [Terms](#) · [Cookies](#) · [Advertising](#) · [AdChoices](#) · [More](#)

Facebook © 2015

en les ciutats de Galícia, que té a Sant Jaume per patró. I aixina, junt a la gallega, la de Catalunya (hissada per la Diputació de Barcelona el 27 de maig d'eixe mateix any) o la d'Euskadi, s'informà de l'hissada de la bandera valenciana en l'expressiva premsa de l'època.

El mateix any, unes atres poblacions valencianes hissarien la Senyera coronada en el seu Ajuntament, seguint els passos de la capital; d'algunes queda el recort gràfic, com en el cas de Vilarreal, en un acte reivindicatiu de l'autonomia per a València en el que la Senyera fon hissada mentres la multitud cantava també l'Himne en valencià.

Un any més tart, en 1931, se proclamaria la República. A pesar del canvi de règim, la Senyera continuaria suscitant el reconeixement popular i oficial de tot el poble valencià, del Sénia al Segura, per damunt d'ideologies i procedències geogràfiques. Esta volta, això sí, convivint en una atra bandera tricolor: la republicana. Pero eixa és una atra història.

Oscar Rueda
Professor de Llengua Valenciana
www.convenciovalencianista.org

145 Likes 3 Comments 47 Shares

Like Comment Share